

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Мелентьєва Василя Івановича щодо офіційного тлумачення положень частин першої та другої статті 24, частини шостої статті 43 Конституції України; статті 2-1, підпункту 6 статті 5-1, частини другої статті 22, статей 72, 84 і 107 Кодексу законів про працю України; статті 6, частин першої та четвертої статті 209, пункту 4 статті 311, пункту 2 частини другої статті 314 Цивільного процесуального кодексу України; пункту 6 статті 7 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні" та пункту 2 постанови Секретаріату ВЦРПС від 2 квітня 1954 року "Про чергування на підприємствах та в установах"

м.Київ

11 липня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Розенка Віталія Івановича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Мелентьєва Василя Івановича.

Заслухавши на засіданні суддю-доповідача Вознюка Володимира Денисовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні Мелентьєв В.І. порушує питання про офіційне тлумачення положень ряду статей Конституції України та інших законів, а також постанови Секретаріату ВЦРПС від 2 квітня 1954 року "Про чергування на підприємствах та в установах".

2. Необхідність офіційного тлумачення вказаних у зверненні правових норм Мелентьєв В.І. обґрунтовує тим, що суди загальної юрисдикції неправильно застосували норми трудового законодавства під час розгляду справи про поновлення його на роботі, що призвело до порушення конституційних прав.

3. Ухвалою Колегії суддів Конституційного Суду України у справах за конституційними зверненнями у відкритті провадження у справі відмовлено.

4. Як видно з матеріалів конституційного звернення, рішенням Дзержинського районного суду м.Харкова від 27 січня 1995 року Мелентьєву В.І. відмовлено в поновленні на роботі. Це рішення районного суду вищими судовими інстанціями залишено без зміни, а Верховним Судом України відмовлено у принесенні протесту на предмет скасування судових рішень за відсутністю підстав. Відмовляючи у поновленні на роботі, суд у своєму рішенні послався на чинні на той час правові норми трудового законодавства та Цивільного процесуального кодексу України.

У своєму зверненні Мелентьєв В.І. фактично оскаржує рішення судових органів щодо його позову про поновлення на роботі.

Виходячи із змісту конституційного звернення та долучених до нього матеріалів, не вбачається підстав для відкриття конституційного провадження у справі щодо офіційного тлумачення зазначених у зверненні правових норм.

5. Відповідно до статті 94 Закону "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України або іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне

звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав.

В матеріалах конституційного звернення відсутні будь-які дані про те, що суди України, в тому числі і вказані у зверненні, неоднозначно застосовували норми трудового та цивільного процесуального законодавства під час вирішення трудового спору Мелентьєва В.І.

До повноважень Конституційного Суду України не входять питання розгляду справи по суті, це є компетенцією судів загальної юрисдикції.

Стосовно необхідності офіційного тлумачення положень статей 24 і 43 Конституції України та статті 7 Закону "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні", то це клопотання також не підлягає задоволенню, оскільки на час розгляду трудового спору Мелентьєва В.І. ці норми не застосовувались.

Відповідно до пункту 2 статті 150 Конституції України і пункту 4 статті 13 Закону "Про Конституційний Суд України" офіційному тлумаченню підлягають Конституція і закони України. Тому постанова Секретаріату ВЦРПС від 2 квітня 1954 року "Про чергування на підприємствах та в установах", оскільки вона не є законом, офіційному тлумаченню не підлягає.

Зважаючи на викладене та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45 та 50 Закону "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" у відкритті провадження у справі за конституційним зверненням Мелентьєва Василя Івановича щодо офіційного тлумачення положень частин першої та другої статті 24, частини шостої статті 43 Конституції України; статті 2-1, підпункту 6 статті 5-1, частини другої статті 22, статей 72, 84 і 107 Кодексу законів про працю України; статті 6, частин першої та четвертої статті 209, пункту 4 статті 311, пункту 2 частини другої статті 314 Цивільного процесуального кодексу України; пункту 6 статті 7 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні" та пункту 2 постанови Секретаріату ВЦРПС від 2 квітня 1954 року "Про чергування на підприємствах та в установах" за

непідвідомчістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в
11 липня 1997 року
№ 33-з
Справа № 18/1331-97